

DÉLMAGYARORSZÁG

A MAGYAR SZOCIALISTA MUNKÁSPÁRT LAPJA

XIII. évfolyam, 211. szám

Ára: 50 fillér

Kedd, 1957. szeptember 10.

Megérkezett a mongol kormány- és pártküldöttség vasárnap délben Budapestre

Vasárnap délben érkezett meg a Ferihegyi-repülőtérre Jumzsagijn Cedenbalnak, a Mongol Népköztársaság Minisztertanácsa elnökének, a Mongol Népi Forradalmi Párt Politikai Bizottságának tagja vezetésével a mongol párt- és kormányküldöttség, melynek tagja D. Szamdan, a Mongol Népi Forradalmi Párt Központi Bizottságának titkára, Sz. Avazed, a Mongol Népköztársaság Minisztertanácsának elnökhelyettese, külügyminiszter. M. Ceveen, az Állami Tervbizottság elnökhelyettese és B. Zsargalszajhan, a Mongol Népi Forradalmi Párt Központi Bizottságának osztályvezetője. A küldöttség fogadására megjelent Kádár János, a forradalmi munkás-paraszt kormány elnöke, a Magyar Szocialista Munkáspárt Központi Bizottságának első titkára, Apró Antal, Biszku Béla, Kiss Károly, dr. Münnich Ferenc, Rónai Sándor, a Magyar Szocialista Munkáspárt Politikai Bizottságának tagja, valamint a kormány, a párt, a gazdasági és a kulturális élet sok vezető személyisége.

A két nép Himnuszának elhangzása után Kádár János elvtárs üdvözölte a vendégeket és hangsúlyozta, hogy a közös eszme, a szocializmus és a béke ügyének szolgálata hatja át és köti össze a magyar és a mongol népet.

Sokáig jó emlékeztükben tartják a becsléletes magyar emberek azt, hogy igen nehéz helyzetben, az októberi ellenforradalmi támadás után a segítségre sietők között már az első napokban ott volt a testvéri Mongol Népköztársaság is, amely 3 millió rubel értékű, térítés nélküli segítséget nyújtott — mondotta Kádár elvtárs.

Az üdvözlésre Cedenbal elvtárs válaszolt, kijelentve, hogy a meghívásban és a látogatásban kifejezésre jut a szocialista országokat összekötő testvéri kapcsolat, az igazi barátság, a hatalmas szocialista tábor erőinek állandó tömörülése.

A fogadás után, a délutáni

órákban a mongol párt- és kormányküldöttség Cedenbal miniszterelnök vezetésével látogatást tett Dobi Istvánnál, az Elnöki Tanács elnökénél, majd este az Operaház díszelőadását tekintették meg. Hétfőn reggel megkezdődtek a magyar—mongol kormánytárgyalások a parlamentben.

Megkezdődtek a magyar és a mongol kormányküldöttség tárgyalásai

Hétfőn délelőtt 9 óra 30 perckor az Országház minisztertanácsai termében megkezdődtek a magyar és a mongol kormányküldöttség tárgyalásai.

A tárgyalások napirendjén szerepel a nemzetközi helyzet értékelése, a két országot érintő politikai kérdések megvitatása, a magyar—mongol gazdasági kapcsolatok továbbfejlesztése, a magyar—mongol kulturális kapcsolatok kiszélesítése.

A tárgyalásokon részvevő magyar kormányküldöttséget Kádár János, a magyar forradalmi munkás-paraszt kormány elnöke, a Magyar Szocialista Munkáspárt Központi Bizottságának első titkára vezeti.

A mongol kormányküldöttség vezetője, Jumzsagijn Cedenbal, a Mongol Népköztársaság Minisztertanácsának elnöke, a Mongol Népi Forradalmi Párt Politikai Bizottságának tagja.

A tárgyalások szívélyes baráti légkörben folynak. A tárgyalások befejezésekor a Magyar Népköztársaság és a Mongol Népköztársaság közötti közös nyilatkozatot ad ki.

A Mongol Népköztársaság kormány- és pártküldöttségének tagjai Jumzsagijn Cedenbal vezetésével szeptember 8-án látogatást tettek Kádár Jánosnál, a forradalmi munkás-paraszt kormány elnökénél.

A forradalmi munkás-paraszt kormány elnöke és a látogatásnál jelenlévő magyar vezetők szívélyes baráti beszélgetést folytattak a mongol vendégekkel.

Dobi István, a Népköztársaság Elnöki Tanácsának elnöke szeptember 8-án tisztelegő látogatáson fogadta Jumzsagijn Cedenbal, a Mongol Népköztársaság Minisztertanácsának elnöke, a Mongol Népi Forradalmi Párt Politikai Bizottságának tagja vezette mongol kormány- és pártküldöttséget.

A látogatás során Jumzsagijn Cedenbal átadta Dobi Istvánnak Zs. Szambunak, a Mongol Népköztársaság nagy népi húrálja elnöksége elnökének üdvözlését. Az Elnöki Tanács elnöke és a magyar kormányférfiak barátságos beszélgetést folytattak a mongol kormány- és pártküldöttség tagjaival.

A látogatás után a mongol kormány- és pártküldöttség tagjai megtekintették az Országház épületét.

A HÍRLAPBOLTBAN

Megjöttek a legfrissebb divatlapok. A Kárász utcai hírlapbolt kis „társadalmi munkása” mindjárt kiakaszt egy-egy példányt a kirakatba, hogy a korzón sétálgatók azon „melegében” értesüljenek arról, hogy ősszel már kétszoros lesz az igazán elegáns férfizakó.

(Liebmann Béla felvétele)

A munka életszükséglet

Általa teszik szebbé életüket a csökkent munkaképességű emberek is a Fonalmentő Vállalatnál

A Fonalmentő Vállalat épülete olyan, mint a többi külvárosi ház a Tavasz utcában. Mégis elűt a többiektől. Régebben ez volt a szegényház. Most pedig a Fonalmentő központi üzeme van benne. Nem nagy üzem, de dolgozói szeretik üzemüket, mert az övék.

Lesz ez még nagyobb is, nem kell már sokáig várni — újságolják a vállalat vezetői, munkásai. — Már régen az új üzemrészben dolgozhatnak, ha nem vitte volna el a beruházás összegét az ellenforradalom.

Tizenegy hónap után azonban már újra nekifoghatnak a munkának. A Könnyűipari Gyárfelszerelő és Karbantartó Vállalat is kezdte a felvonulást az építkezés színhelyére. Néhány nap múlva egy 17x36 méteres egyemeletes épület alapozását kezdik meg egymillió forintos beruházásból.

Más üzemben is, de különösen itt, örömmel fogadják az üzem bővítést,

mert még mindig „szegényház” ez az épület. Szegényes a berendezés, szűk a hely is. A gépeket valósággal a nagy textilüzemek ócskavastelepein szedték össze. A szociális berendezéssel sem dicsekedhetnek. Fürdőhelyiségük csak volt, azt is más munkatembeknek kellett elvenni, hogy 50—60 emberrel több dolgozhasson az üzemben. Ebédölőjük nincs, a szűk folyosón fogvasztják el ebédiüket a dolgozók. Köztük sokan rövidlátók, vagy teljesen vakok. A tanács segítette, nem panaszkodnak, de azért többet is nyújthatna. Az ebédölő, a fürdő problémája is megoldódott volna, ha az épület lakója — a korábbi mezőgazdasági iskola kollégiumának gondnoka — valahol máshol kapna lakást.

Igaz, hogy az új épület — ahol a szövődést és az összes előkészítő üzemrészt elhelyezik — felszabadít néhány helyiséget. Ha 15-én hozzá is kezdenek az építkezéshez, akkor is csak a jövő év dere-

kán költözhetnek az új helyiségekbe. Eppen ezért jó lenne, ha hamarabb szereznének lakást a gyárban lakó idegennek, hogy ezzel bővüljön a vállalat szociális ellátása, legyen végre ebédölő, fürdő, öltöző. Lakás, jól tudjuk, nincs bőven Szegeden, nehéz adni, de a csökkent munkaképességűek egész séges munkalehetőségének biztosítása nem kevésbé nemmes feladat.

Nemcsak jobb, hanem

**több munka-
lehetőséget**

is biztosít majd az új épület. Itt helyezik el néhány új üzemág előkészítő műhelyét. Bővítik a vállalatot konfekciós részleggel is. Az üzemben csak a szabás történik, majd a további műveleteket a bedolgozók odahaza — főleg csökkent munkaképességűek saját gépeiken végzik majd el. Így többen olyanok is munkához jutnak, akiknek nehezükre esik a mindennapos munkabajlás. Odahaza gyermekruhák, kötények, olyan ruhaféleségek készítésével, amelyek kevés szak-képzettségű igényelnek, 800 —900 forintot is kereshetnek egy hónap alatt napi 8 órai munkával. Export célra is akar termelni a vállalat, s ezért a csipkehorgolást és a merridor-kötést is meghonosítják.

Szép tervek, szép elhatározások, amelyek megvalósítására már nem is kell, sokat várni. Ha sok problémát meg is oldanak, még marad bai,

**amin segíteni
kelene.**

A vállalat nevéből adódik már részben a nyersanyagforrása is. Olyan anyagokat használnak fel, amelyek a nagyüzemekben „kába mennek”. Eppen ezért, ahogy javul pamutfonóinkban a munka minősége, úgy csökken a kárbament fonal mennyisége. Tehát kevesebb jut a Fonalmentőhöz. Ez mégsem annyira kevés, hogy ne jutna elég egy ilyen csökkent mun-

kaképességűeket foglalkoztató vállalat részére. Mégis nyersanyagproblémával küszködnek évről évre.

Ki töri a „borst”? A Fonalmentő Vállalat orra alá? A tények beszélnek, s ezek azt magyarázzák, hogy a „TEMAFORG”. Ennek a vállalatnak a feladata az anyag összegyűjtése és elosztása. Ők azonban ezen túl is mennek, feldolgozzák az anyag egy részét (nem is akármilyen részét) saját üzemükben, ahol nem csökkent munkaképességűeket foglalkoztatnak. Ezért néha úgy tesznek, mintha nem gesztust gyakorolnának, amikor eljuttatnak Szegedre is anyagot. Főleg olyan anyagot, amit ők nem tudnak elég jövedelmezően feldolgozni (a látszat legalábbis ezt mutatja). Lehet, hogy ők más magyarázatot is tudnak adni, de ez még nem segít a Szegedi Fonalmentő Vállalatnál.

Már az is nagy segítség lenne

az anyagellátás

biztosításában, ha az itt helyben megmentett fonalat maga a vállalat dolgozhatná fel. Furcsán hangzik, de így van. A megmentett fonal kilója 36 forintba kerül a Fonalmentő Vállalatnak. Ennek egy részét vissza kell adniuk a TEMAFORG-nak, 19 forint 60 fillérért. Tehát kész rafizetés. Ha azonban feldolgozzák a fonalat, akkor egalizálódik a ráfordítás, s a megtermelt érték. Nem csoda, ha még mindig ilyen szegényes a Szegedi Fonalmentő Vállalat. A tanács sokat segít, sokat áldoz erre a vállalatra. Segítsenek mások is.

A munka életszükséglet. Általa teszik szebbé, emberibbé életüket az emberek. Köztük a csökkent munkaképességűek is. Nemes cselekedet megfelelő munkához, munkahelyhez juttatni ezeket az embereket. Gondoljanak erre a szegedi tanácson kívül más állami vállalatoknál, kereskedelmi szerveknél, a TEMAFORG-nál is.

Megkezdődött a paprikaszüret

Tegnap 12 vagon paprikát vettek át

Szegeden és környékén hétfőn, tegnap megkezdődött az általános fűszerpaprika-szüret. Az idén 6500 holdról szüretelik a szövetkezetek és az egyéni gazdák a híres fűszernövényt, szemben a tavalyi 5500 holddal. A termés is

jobbnek ígérkezik a tavalyinál.

Az idén holdanként átlagosan 25 mázsás termésre számítanak.

Tegnap, hétfőn a feldolgozó vállalat gyűjtőhelyeire 12 vagon fűszerpaprikát szállítottak.

tak a termelők. A szeged-al-sóvárosi Új Élet Termelőszövetkezet és a szegedi Petőfi Termelőszövetkezet is adott már át paprikát a feldolgozó vállalatnak. Mindkét sz-ben a holdankénti átlagos paprikatermés, az eddigiek szerint, megközelíti a 40 mázsát. Az átvétel rendszeresen, folyamatosan történik most már;

A Paprikafeldolgozó Vállalat felkészült a jó termés feldolgozására.

A karbantartási munkákat korábban elvégzték. Az idején termés feldolgozását segíti a két új szalag-szártó is. Segítségével naponként 200 mázsával több paprikát készíthetnek elő feldolgozásra.

A vállalat hét paprikamalmából közül négy már dolgozik, a másik három malmom is örül nemsokára.

A feldolgozó vállalat Szeged környéke híres fűszernövénye örleményéből mind a hazai, mind a külföldi szükségleteket kielégíti.

Újfajta tűzálló ponyvát találtak fel az Ujszegedi Kenderben

Az Ujszegedi Kender-Lenszövő Vállalat vegyészének hosszas kísérletezés után sikerült olyan impregnálóanyagot előállítani, amelyben megfelelő többszöri „fürdőtétel” után teljesen tűzállóvá válik a ponyvaanyag.

Az eddig alkalmazott impregnálási eljárás is nyújtott némi tűbiztonságot, de csak annyira, hogy a rápattanó szikrától nem gyúlt azonnal lángra az anyag. Ennek a módszernek az is hátránya volt, hogy drága importanyag kellett hozzá.

Az új impregnálófürdő teljesen hazai anyagokból ké-

szül, s az így kezelt ponyva akkor sem gyullad meg, ha lángok érik. További előnye, hogy mosással sem távolítható el a szövétből. Így kiválóan alkalmas a vasúti kocsikat összekötő ponyvák impregnálására. A vállalatnál már így készítik ezeket a ponyvaanyagokat a MÁV részére.

A vállalat dolgozói felvetették a kapcsolatot a Lenin Kohászati Üzemekkel is, mert megállapításuk szerint az új impregnálási eljárás alá vett kohászruhákat az eddiginél tűzbiztosabbak lennének.